

پرورش مروارید در آبهای ساحلی بندر لنگه

میندمان عبدالصمد جهانگرد

مؤسسه تحقیقات و اموزش شیلات ایران

ایستگاه تحقیقات شیلات فرمانستان خلیج نارس - بندر لنگه، صندوق پستی ۱۴۱۶

چکیده

تعداد ۱۶۳۰ عدد صدف در سه گروه هسته گذاری گرد، نیمه و شاهد در مزرعه پرورشی بندرلنگه،

سورز بررسی قرار گرفتند. صدفهای مورد مطالعه در عمق ۳ متر، به روش خطی آویزان (long line) نگهداری می شدند. بیش از ۹۰ درصد صدفهای هسته گذاری شده مذکور، تلف شدند. آزمون آماری آنالیز واریانس، اختلاف معنی داری را در خصوصیات مرگ و میر گروه صدفهای هسته گذاری گرد، نیمه و شاهد نشان نداد. مهمترین عوامل احتمالی مرگ و میر به ترتیب، سیلت بالای مستطله، هجوم موجودات مزاحم و شکارچی و عفوتهای ناشی از هسته گذاری و ناحیه هسته گذاری بودند.

مقدمه

مشهورترین و با ارزشترین مرواریدهای جهان، از صدفهای مرواریدساز خلیج فارس بدست می‌آمده است. سابقه صید مروارید را در خلیج فارس، بیش از دو هزار سال داشته‌اند، اما با دسترسی به تکنیک تولید مروارید پرورشی، توسط ژاپنی‌ها در اوایل قرن بیستم، صنعت صید و استحصال مروارید طبیعی در خلیج فارس رو به انحطاط گذاشت. در آمد سالیانه ژاپن از محل پرورش مروارید، صدها میلیون دلار است و درآمد جهانی حاصله از این گوهر به یک میلیارد دلار می‌رسد که این امر لزوم توجه بیشتر به تکنیک پرورش مروارید به عنوان یکی از شاخه‌های پیشرو صنعت تکثیر و پرورش را می‌طلبد. از آنجایی که تاریخ شاهد درخشندگی بندر لنگه و بحرین، به عنوان دو مرکز بزرگ تجارت و صادرات مروارید طبیعی و پرسته صدف مروارید ساز در خلیج فارس بوده است، در راستای احیای این شهرت و توسعه صنعت پرورش مروارید، ایستگاه تحقیقات شیلاتی ترمستان خلیج فارس اقدام به تاسیس مزرعه پرورش مروارید در ساحل بندرلنگه نمود. هدف از نگارش این مقاله، بررسی استعداد آبهای منطقه بندرلنگه برای پرورش مروارید و تشرییح دلائل مرگ و میر بالای صدفهای مذکور در این منطقه است.

مواد و روشها

از ابتدای بهمن ماه ۱۳۷۳ تا پایان خرداد ماه سال ۱۳۷۴، صدف مروارید ساز محار *Pinctada radiata* جمع آوری شده توسط غواصان از زیستگاه تخیلو با مختصات جغرافیائی (20° و 53° طول شرقی و 5° و 26° عرض شمالی)، به مزرعه پرورش صدف مرواریدساز بندرلنگه با مختصات جغرافیائی (53° و 54° طول شرقی و 33° و 26° عرض شمالی)، انتقال داده شد. صدفهای موجود، پس از دو هفته نگهداری در عمق ۲-۳ متری و در محیط جدید مزرعه، به مرور جهت انجام هسته گذاری گرد و نیمه به سالن هسته گذاری انتقال داده می‌شدند. هزار عدد صدف محار (*P.radiata*), با هسته‌های گرد و با قطرهای بین ۴-۷mm، از طریق جراحی، هسته گذاری شدند. همچنین در پانصد عدد صدف محار نیز به موازات صدفهای قبلی هسته گذاری نیمه صورت گرفت. هسته‌های نیمه مورد استفاده از جنس پلاستیک بودند. صدفها به داخل پانلهای سیمی گالوانیزه، به ازای هر پانل ۶۰ عدد متقل و به روش خطی (long line) در

عمق ۳۰m از سطح آب، به خطوط آویزان شدند.

به منظور کنترل روند مرگ و میر صدفها، حدود ۱۳۰ عدد صدف سالم به عنوان گروه کنترل و شاهد مورد استفاده قرار گرفتند. به دلیل مرگ و میر سنگین صدفهای هسته گذاری شده گردید، در طول دوران نقاوت پس از عمل جراحی (۶ هفته اولیه)، هفت‌هایی دو بار به منظور تفکیک صدفهای مرده و تمیز کردن بقیه صدفها مورد کنترل قرار می‌گرفتند.

برای جلوگیری از تجمع موجودات مزاحم، نشست گل و لای و همچنین ثبت مرگ و میر صدفهای هسته گذاری شده نیمه از ابتداء، و صدفهای هسته گذاری گرد پس از طی دوران نقاوت، هر دو هفته یکبار به کمک برس و کاردک و پمپ معمولی آب تمیز می‌شدند. پارامترهای مختلف فیزیکی و شیمیائی آب مزرعه بندرلنگه، شامل دمای آب، اکسیژن محلول و pH و شوری ثبت گردیده و از دیسک سشنی، به منظور اندازه‌گیری میزان شفافیت آب منطقه بهره گرفته شده است.

منطقه مورد مطالعه

مزرعه پرورشی بندرلنگه در عمق ۷-۵ متری دریا و در فاصله ۷۰۰ متری ساحل قرار گرفته است. جریانهای دریائی غالب در منطقه، از نوع جزر و مدی و موازی با ساحل longshore currents (رضائی، ۱۳۷۱) و جریانات سطحی (بر اثر جریان باد) معروفی می‌شود. باد غالب منطقه به ترتیب اهمیت، جنوب شرقی (کوش یا قوس محلی) و شمال غربی (شمال محلی) می‌باشد. مزرعه از ناحیه شرق و شمال شرقی، فاقد حفاظ و پناهگاه بوده و از ناحیه جنوب غربی در مجاورت بازوی موج شکن اداره بنادر و کشتیرانی بندرلنگه قرار گرفته است. ساحل ناحیه استقرار مزرعه نیز، دو مصب رودخانه فصلی نسبتاً بزرگ را در خود جای داده است. طبق بررسیهای انجام شده، جنس بستر ناحیه مزرعه، گلی ماسه‌ای، با میزان سیلت بالا می‌باشد (رضائی، ۱۳۷۴ ب).

نتایج

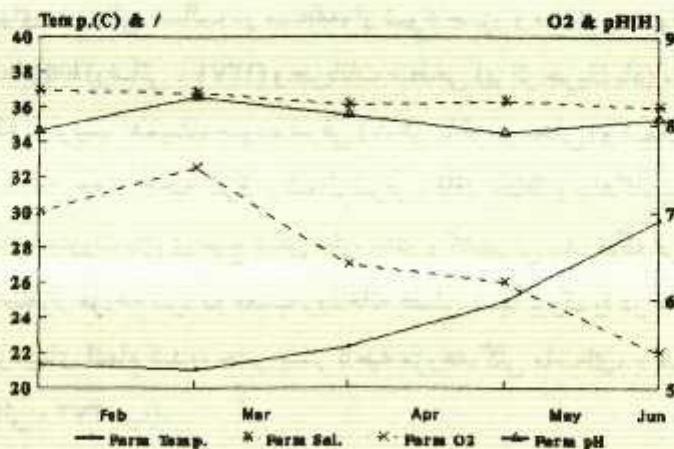
جابجایی و نشست سیلت

علیرغم تمیز کردن مرتب پاللهای، عموماً شاهد نشست مقادیر زیادی سیلت بر روی آنها

بودیم. بارندگی سیل آسا و کم سابقه است فنند ماه سال ۱۳۷۳، که معادل میانگین سالیانه شهرستان بندرلنگه بود (آمار اداره هواشناسی بندرلنگه)، سبب انتقال حجم متابه‌ی گل و لای به تاچیه استقرار مزرعه و مناطق همجوار شد. که خود باعث بالارفتن کدورت آب و تغییرات آنسی فاکتورهای فیزیکوشیمیائی آب شده و نهایتاً عامل افزایش تلفات گردید. بطوریکه در برخی از موارد تا ۴۰ درصد صدفهای پانلها تلف شدند.

فاکتورهای فیزیکوشیمیائی آب

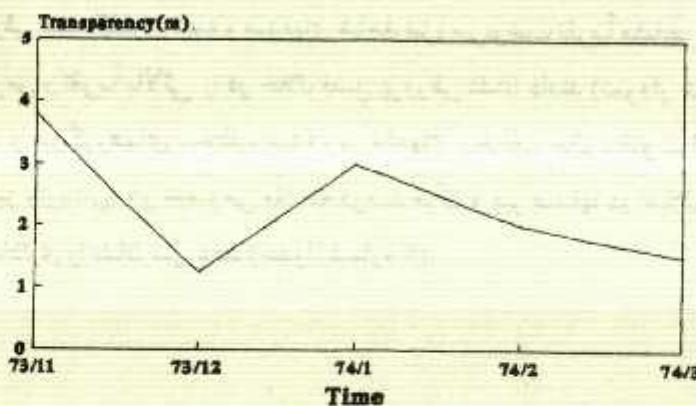
نتایج فاکتورهای فیزیکوشیمیائی آب، به متوجه تعیین وضعیت شرایط زیست محیطی محل، در نمودار شماره ۱، آمده است، وضعیت شفافیت آب در منطقه مزرعه پرورشی بندرلنگه نیز، در نمودار شماره ۲، نشان داده شده است. در ماههای مورد بررسی، میانگین شفافیت آب مزرعه بندرلنگه، $(X = ۰/۴m \pm ۲/۳)$ بدست آمده است.

نمودار شماره ۱:

تغییرات ماهانه میزان اکسیژن، شوری، pH و دمای سطحی آب

مزرعه پرورش صدف مروارید ساز بندرلنگه

نمودار شماره ۲:

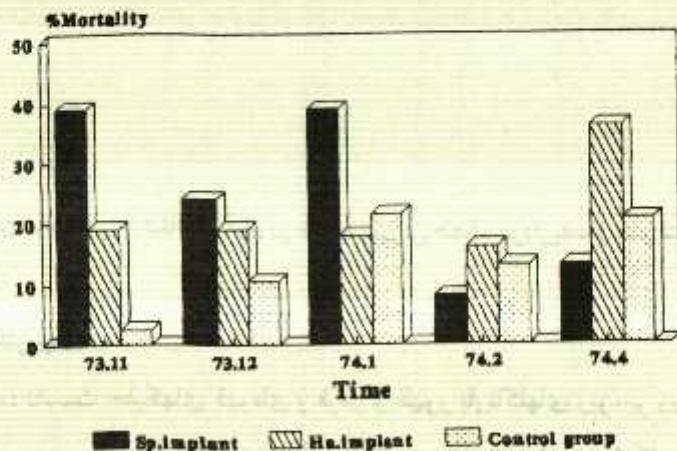
تفیرات ماهانه میزان شفافیت آب، در مزرعه پژوهش صدف مریواریدساز بندر لنگه

بیوفولینگ و شکارچیان

در بهمن ماه، نشست جلیکهای قهوه‌ای و قرمز و ظهور بارناکلهای ریز، بر روی صدفهای مزرعه، مشهود و محسوس بود. نشست منگین انواع موجودات مزاحم و شکارچی، شامل: بارناکلهای، کرم‌های پلی کت، تونیکاتها، شقایق دریائی، آمفی پودها و انواع سخت پوستان، از اوخر اسفند ماه شروع شد. حضور بر ازدحام کرم بهن شکارچی، از جنس *Stylochus sp.* در اردیبهشت ماه، به همراه سایر موجودات مزاحم، همزمان با وقوع مرگ و میر بالای صدفها در مزرعه ملاحظه گردید.

مرگ و میر

بیش از ۹۰ درصد صدفهای موجود در مزرعه پرورشی بندرنگه، در خلال پنج ماه دوران پرورش، دچار مرگ و میر شدند. بطوريکه صدفهای هسته گذاری شده به روش هسته گذاری گرد، در طی دوران نقاوت تلفات فوق العاده‌ای را نشان دادند. این در حالی است که تلفات صدفهای شاهد، در ماههای اولیه پرورش پائین بود (نمودار شماره ۳). صدفهای هسته گذاری شده به روش هسته گذاری نیمه و صدفهای شاهد نیز، سرنوشت تقریباً مشابهی داشته و مرگ و میر محسوس و تقریباً بالاتر را در خلال فصل پرورش نشان دادند (نمودار شماره ۳). اگرچه روند مرگ و میر گروههای مختلف صدف در ماههای مختلف سال متفاوت است، اما آزمون آماری آنالیز واریانس، در خصوص مقایسه درصد مرگ و میر صدفها در خلال دوران پرورش، تفاوت معناداری را نشان نمی‌دهد (جدول شماره ۱).

نمودار شماره ۳:

مقایسه درصد مرگ و میر گروه صدفهای با هسته گذاری گرد، هسته گذاری نیمه و گروه شاهد

جدول شماره ۱:

جدول آنالیز واریانس برای مقایسه مرگ و میر گروههای هست‌گذاری گرده، هسته‌گذاری نیمه و شاهد
صدفهای مروارید ساز

واریانس	درجه آزادی df	مجموع توانهای میانگین مربعات (SS) دروم	F	F	مقدار احتمال P < 0.05
تریتمنت	۳-۱=۲	۲۲۳/۲۲	۱/۵۴	۳/۸۸	۰<۰/۰۵
خطا	۱۵-۳=۱۲	۱۲۳۳/۶	۱۱۱/۱۳		
جمع	۱۵-۱=۱۴	۱۶۵۶/۹۵			

چون F محاسبه شده کوچکتر از F جدول می‌باشد، لذا نتیجه گرفته می‌شود که در سطح ۰/۰۵، تفاوت قابل تمیز (معنادار) در مورد میزان مرگ و میر گروههای مختلف صدف وجود ندارد.

بحث

اصولاً مرگ و میر سنگین صدفهای مزارع پرورشی، همواره از حوادث تهدید کننده صنعت پرورش مروارید بوده و تاکنون گزارش‌های متعددی پیرامون تلفات سنگین صدفها، ناشی از عوامل مختلف زیست محیطی، ثبت شده است. مرگ و میر وسیع صدفهای لب نقره‌ای در استرالیای غربی در خلال سالهای ۱۹۶۷ تا ۱۹۷۷، گزارش شده است (P.maxima در استرالیای غربی در این خصوص، منجر به شناسائی و معرفی بعضی از عوامل عمدۀ مرگ و میر صدفها در مزارع و همچنین ارائه راه حل‌های پیشنهادی آنها، در جهت پیشگیری از اینگونه مرگ و میرها شده است).

مهمترین عامل مرگ و میر صدفها در مزرعه پرورشی بندر لنگه، می‌تواند مربوط به میزان بالای سیلت بستر مزرعه و نتیجتاً گل‌آوردن آب این ناحیه باشد. اصولاً صدفهای

ساز، آبهای شفاف و بستر سنگی و یا قلوه سنگی را ترجیح می‌دهند (Alagarswami , 1991 ; FAO , 1991) موارد تلفات سنگین صدفها در خلیج ممتاز حداده مشابه آن در مزارع «وپالودای» در هندوستان، تحت تأثیر سیلت بالای آب مزرعه گزارش شده است (Chellam , 1990 ; Alagarswami , 1991). نتایج بدست آمده از بررسی جنس بستر در ناحیه مزرعه، زیستگاه نخلو و جزیره کیش، به منظور تعیین نوع و درصد جنس رسوبات این نواحی، نشان می‌دهد که بستر ناحیه مزرعه از درصد سیلت بسیار بالاتر در مقایسه با دو منطقه دیگر برخوردار است (جدول شماره ۲).

سیلت بستر ناحیه مزرعه حدود سه برابر، بیشتر از بستر جزیره کیش می‌باشد. مکانیسم اثر سیلت بر روی صدف، شامل مسدود نمودن آبشش آبزیان (Darnell et al., 1975) و کاهش عمل فیلتر کردن مواد غذایی و املالح توسط صدفهای مرواریدساز می‌باشد (FAO , 1991). ذرات سیلت بر روی سیستم تنفسی صدف تاثیر گذاشته و این امر سبب ازین رفتن صدفها می‌گردد (Gervis & Sims , 1992). همچین در شرایط بالا بودن بار سیلت، صدفها انرژی زیادی برای دریافت غذا، در مقایسه با گروه مشابه خود، در مناطق با بار سیلت کمتر، صرف می‌کنند (Tack , 1992). پدیده صرف انرژی غیرمعمول و زیادتر در صدفها، موجب ضعیف شدن آنها و تیجاناً آمادگی بیشتر، جهت ابتلا به بیماریها و مقاومت کمتر در برابر عوامل میکروبی و ویروسی در مقایسه با صدفهای زیستگاه طبیعی می‌شود.

در ماههای مورد بررسی، میانگین شفاقت آب زیستگاه نخلو ($m = 6 \pm 0/84$) اطلاعات منتشر نشده)، تقریباً سه برابر بیشتر از شفاقت آب مزرعه بندر لنگه بوده است. انطباق روند تغیرات میران شفاقت آب در دو ناحیه زیستگاه نخلو و مزرعه بندر لنگه با وضعیت جنس بستر دو ناحیه (جدول شماره ۲)، می‌تواند گویای نقش و اثر جنس بستر، بر میزان کدورت آب دو ناحیه باشد. ضخامت لایه رسوب در زیستگاه نخلو، بسیار کم بوده و جنس اصلی بستر را سخوه با پوشش نازکی از شن و ماسه دانه درشت و پوسته صدفها، تشکیل می‌دهد. هر گونه شرایط نامساعد جوی و جریان آب، باعث حمل و جابجایی ماسه نرم و سیلت در محل مزرعه و تیجاناً ایجاد کدورت می‌گردد. مجاورت مصب دورودخانه فصلی، به محل مزرعه تیز، به ایاشت رسوبات در این منطقه کمک می‌کند. مرگ و میر بالای صدفها، در اراخر اسفند ماه، در

اثر بارندگی و تحت تأثیر حمل رسوبات آنبوه توسط این دورودخانه مشاهده شد. ازین رفتن زستگاه و صیدگاه بندر ملو و شناس، در جوار بندر لنگه، که صدفهای مرواریدساز آنها زیر لایه ضخیمی از ماسه و سیلت مدفون شده است، ناشی از همین پدیده بوده است (مشاهدات شخصی).

مقایسه برخی از شرایط فیزیکوشیمیائی مزرعه پرورشی بندر لنگه (نمودار شماره ۱)، با زستگاه نخلو (نمودار شماره ۴، اطلاعات منتشر نشده)، نشان می‌دهد که روند تغییرات فاکتورهای مذکور، در هر دو ناحیه تقریباً یکسان می‌باشد. از آنجایی که اکسیژن در آبهای سطحی خلیج فارس تردیک به اشباع می‌باشد و برحسب دما و شوری تغییر کرده و بین ۶/۵ - ۴/۸ میلی لیتر در ایتر در فوسان است (1992 ، Price)، به همین جهت اکسیژن عامل محدود کننده در پراکندگی نرمستان نمی‌باشد (رضائی ، ۱۳۷۴ الف). تغییرات فصلی دما و شوری نیز که به عنوان عوامل محدود کننده در خلیج فارس محسوب می‌گردد، در حدی نیست که تأثیر چشمگیری بر نرخ رشد صدف مرواریدساز محار *P. radiata* بگذارد (Mohammad ، 1976). مذا به نظر نمی‌رسد که نوسانات این فاکتورها، به عنوان عوامل مرگ و میر صدفها، نقشی را ایفا کرده باشند. مجاورت مزرعه با اسکله بنادر و کشتیرانی بندر لنگه (منشاء آلودگی محصولات نفتی)، ورودی پساب خانگی و بستر مملو از گاز SH_2 ، به عنوان عوامل احتمالی دیگری از نامساعد بودن ناحیه، می‌تواند تلقی شود. اثرات مخاطره آمیز سولفید هیدروژن و آلودگی پساب خانگی و صنعتی توسط Mizumoto در سال ۱۹۷۶، مورد تائید قرار گرفته است.

گزارشات متعددی پرآمون تأثیر استرس ایجاد شده در اثر حمل و نقل صدف و ابتلاء به آلودگی میکروبی، در خلال جابجایی صدفها، وجود دارد. Pass و همکاران در سال ۱۹۸۷ و Norton و Sheper در سال ۱۹۹۰ و Sullivan در سال ۱۹۹۳ در موارد متعددی مرگ و میر بالای صدفهای ابتلاء آنها به باکتری «اویربوا» در خلال حمل و نقل صدفها از زستگاهها به محل مزارع پرورشی و همچنین آلودگی باکتریالی در محیطهای آلوده دانسته‌اند. این باکتری، صدفها را در شرایط نامساعد، مورد تهاجم قرار می‌دهد (Intes ، 1986 ، Intes). اما مرگ و میر پائین صدفهای گروه شاهد در ماه اولیه پرورش در مقایسه با سایر گروهها (نمودار شماره ۳)، تأثیر ضعیف این

عامل را نمایان می‌کند. همانطور که در نمودار شماره ۳ ملاحظه می‌شود، گروه صدفهای «هسته گذاری شده گرد»، در طی دوران نقاوت بالاترین مرگ و میر را در مقایسه با سایر گروهها دارد. این می‌تواند ناشی از عدم استریل ابزار جراحی، آلودگی محیط، توقف بیش از حد صدفها در سالن هسته گذاری، جراحی نامناسب و نهایتاً عفوتهای پس از عمل جراحی باشد. عموماً دو کفه صدفهای هسته گذاری شده، تحت تاثیر استرس ناشی از عمل جراحی، ضمن استقرار در مزرعه، در روزهای اولیه نیمه باز باقی مانده و همین امر سبب ورود گل و لای معلق در آب و سایر موجودات مضر به داخل صدف می‌شود. این روند مرگ و میر در ماههای بعد همانگی با سایر گروهها می‌شود و همانطور که اشاره شد، مقایسه میزان مرگ و میر گروههای مختلف صدف، از طریق آزمون آماری آنالیز واریانس، تفاوتی را از نظر روند کلی مرگ و میر نشان نداد. یکی دیگر از عوامل مرگ و میر صدفها را می‌توان وجود موجودات مزاحم و شکارچی دانست. کرمهای پهن، پلی‌کیتها و هجوم سنگین بارناکلهای، از عوامل اصلی مرگ و میر صدفها بشمار می‌رond (Mizumoto 1976). نشست حجم زیادی از موجودات مزاحم، باعث سنگین شدن پوسته‌ها، اختلال در تنفس و تسریع در رسوب گل و لای، بر روی پوسته صدف می‌شود. برای رفع این معضل، با بهره‌گیری از برس و کاردک اقدام به تمیز کردن صدفها در طول دوره پرورش گردید. این شیوه فولینگ زدائی ضمن نازک کردن پوسته‌های صدف، موجب آسیب رسانی و شکستن پوسته‌های صدف می‌شود، که خود دسترسی موجودات شکارچی نظیر خرچنگها، کرمهای پهن و کرم پلی کیت را به قسمت درونی صدف تسهیل می‌نماید (درودی، ۱۳۷۲). حضور تعداد زیاد کرمهای پهن شکارچی از جنس *Stylochus sp.* در اوایل ارديبهشت ماه و هجوم سایر موجودات مزاحم، می‌تواند به افزایش روند مرگ و میر کمک نماید. سالهای است که کرم پهن از جنس *Stylochus sp.* بعنوان «انگل صدف» و همچنین شکارچی دوکه‌ایهای اقتصادی (Oyster & Mussels)، معرفی شده است (Galleni 1907, Stead 1976).

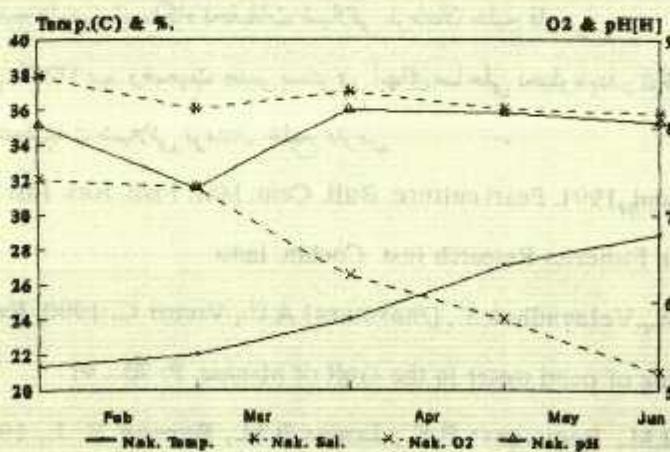
Galleni و همکاران در سال ۱۹۸۰، به تهیه گزارشی پرداختند که در آن کرمهای پهن از خانواده Polyclades به عنوان عامل حمله کننده مرگ آور و مصرف کننده صدفهای دوکه‌ای معروفی شده است. این مطلب نیز توسط Marsbe Littelwood در سال ۱۹۹۰ مورد تأیید قرار گرفته است که حضور کرمهای پهن، رابطه تنگاتنگ و پر اهمیتی را در مرگ و میر صدفها دارد.

Hyman در سال ۱۹۵۳، گزارش داده است که این کرم‌های پهن، بهتگامیکه دوکفه‌های صدف باز باقی می‌مانند، به داخل صدف خریده و از گوشت صدف تغذیه می‌کنند.

جدول شماره ۲: آنالیز دانه‌بندی و جنس بستر در سه ناحیه پندر لندگه، جزیره کیش و زیستگاه نخلو
(رضائی، ۱۳۷۴ ب)

زنگنه، نخلو	جزیره کیش	هزاره بندر لندگه	جنس بستر
٪ ۹۹/۹۴	٪ ۸۷/۶	٪ ۶۸/۶	ماسه
٪ ۰/۰۶	٪ ۱۲/۴	٪ ۳۱/۴	سبلت
۱۶۶۵/۷	۷	۲/۲	نسبت ماسه به سبلت

نمودار شماره ۲:

تفیرات ماهانه میزان اکسیژن، شوری، pH و دمای سطحی آب زیستگاه صدفهای مروری‌دسانز نخلو

تشکر و قدردانی

لازم می‌دانم از راهنمایهای حناب آقای مهندس روستائیان، ریاست محترم وقت ایستگاه تحقیقاتی نرمندان، مهندس حمید رضائی مارنانی، مهندس هاشمی زاد و سایر همکاران تحقیقاتی در تهیه این گزارش، تشکر نمایم. از همکاری ییدربیغ آقای ابراهیم صفری در انجام خدمات دریائی، آقای صید مرادی و سرکار خانم خاوند تشکر و قدردانی می‌نمایم.

منابع

دروdi, M., ۱۳۷۴, بررسی آلودگی صدفهای مرواریدساز به موجودات مزاحم و حفار در سواحل شمالی خلیج فارس. بولتن علمی شیلات ایران، شماره ۱
رضائی مارنانی، ح. و قبیرزاده، ح. ۱۳۷۱. بررسی مزرعه صدف و ارگانیسمهای بیوفولینگ کفه‌های صدف محار. ایستگاه تحقیقات شیلاتی نرمندان خلیج فارس
رضائی مارنانی، ح. ۱۳۶۴ الف. بررسی پراکنش نرمندان در آبهای کم عمق پیرامون برخی از جزایر ایرانی خلیج فارس. ایستگاه تحقیقات شیلاتی نرمندان خلیج فارس
رضائی مارنانی، ح. ۱۳۷۴ ب. وضعیت جنس بستر در آبهای ساحلی نخلر، بندر لنگه و جزیره کیش. ایستگاه تحقیقات شیلاتی نرمندان خلیج فارس

Alagarwami, 1991. Pearl culture. Bull. Cent. Mar. Fish. Res. Inst. No. 39. Central Marine Fisheries Research Inst. Cochin, India.

Chellam A., Velayudhan S., Dharmaraj A.C., Victor C. 1990. Experimental sea - ranching of pearl oyster in the Gulf of Mannar, P: 90 - 91

Darnell R.M., Pequegnat E.E., James B.M., Benson F. J., 1975. Impacts of construction activities on wetlands of the United States. Report to the U.S.Environmental Protection Agency. xxy + 392 pp.

F.A.O. 1991. Training manual on pearl oyster farming and pearl culture in India. Training manual. No. 8, pp : 103

- Galleni L., 1976. Polyclades from the Tuscan coast. II. *stylochus alexandrinus steinbock and Stylochus mediterraneus* from the rocky shores near Pisa and Livorno. *Bool. Zool.*, 43 : 12 - 25
- Hyman L., 1953. The polyclade flatworms of the Pacific coast of North America. *Bull. AM. MVS. Natl. His.* 100 : 265 - 392
- Intes A., 1986. The Pearl oyster in French Polynesia. The revival of an historic resource. *Center Orstom de Tahiti, Ples 2.* pp : 47
- Littlewood D.T.J. & L.A. Marsbe, 1990. Prediction on cultivation oyster *Crassostrea rhizophora* (Guilding) by the Polyclades turbellarian flatworms *Stylochus Frontalis* Verrill. *Aquaculture*. 88: 145 - 150.
- Mizumoto S., 1976. Pearl farming. A review. *F.A.O. Technical Conference on Aquaculture*, Kyoto, Japan, pp : 7
- Mohammad M.B.M., 1976. Relationship between Biofouling and growth of the pearl oyster *Pinctada fucata* (Gould) in Kuwait, Persian Gulf. 51 : 129 - 138
- Norton J.H & Shepherd, M.A., 1991. Perkinsus - Like Infestation in Farmed Golden - Lipped Pearl Oyster *Pinctada maxima* from the Torres Strait, Australia. Oonoonba Veterinary Laboratory, Queensland Department of Primary Industries, Townsville, Australia, pp : 3
- Pass D.A., Dybthal R. and Mannion M.M., 1987. Investigation in to the causes of mortality of the pearl oyster, *Pinctada maxima* (Jamson) in western Australia. *Aquacult.* 65 : 149 - 169
- Price A.R.G. , 1992. Origin, geography and substract of the Arabian area in : Sheppard, C. A.R.G. Price and C. Roberts (eds.) *Marine Ecology of the arabian Region. Patterns and processes in Extreme Tropical Environments*. Academic

press : London, pp : 12 - 60

Stead D.G., 1907. Preliminary note on the wafer (*Leptoplana australis*) a species of dendro coelous turbellarian worms, destructive to oyster Depth. Fish. N.S.W. Sydney, pp : 6

Sullivan D.O., 1993. Oyster farming in Australia. J. world Aquaculture, 24 (2) : 39 -40

Take J.F. , Vanden Berge & Polk Ph., 1992. Ecomorphology of *Crassostrea cucullata* (Born, 1778) (Ostreidae) in a mangrove creek (Gazi, Kenya). Hydrobiologia, 247 : 109 - 117,

Wolf P.H. and V. Sprague, 1978. An unidentified protistan parasite of the pearl oyster *Pinctada maxima*, in tropical Australia. J. Invertebr. Pathol. 31 (2) : 262 - 263

Pearl Oyster Farming in the Coastal Water of Bandar-Lengeh (North Persian Gulf)

A. Jahangard B.Sc.

L.F.R.T.O.

Biology Dep. of Persian Gulf Molluses Fisheries Research Centre,
Bandar Lengeh, P.O.Box 1416

ABSTRACT

A Number of adult pearl oyster *Pinctada radiata* were investigated. They were divided in to three groups for nucleous implantation: spherical, half and blanc (no implantation) in Bandar-Lengeh.

Oysters pannels were hung on line in 3 meter depth. Over the following 5 months, heavy mortality occurred and over 90% of implanted oysters died.

The analyses of variance (ANOVA) showed no significance difference in the rate of mortality. Major aspects of mass mortality could be: the high silt load of the farm, infestation of fouling and boring organisms and the surgical operation.